

Villaricos.

La costa almeriense, típicament mediterrània, es caracteritza per ser una de les zones més àrides de la Península Ibèrica. En estos paratges desèrtics destaca Carboneres un nucli pesquer i industrial, amb factories tèrmiques i cementeras, les altes ximeneres del qual es perfilen en l'horitzó.

Ja des de l'Edat del Bronze els pobladors de les serres de Villaricos, on han quedat jaciments arqueològics importants, van usar les seues riqueses minerals.

El primer contacte davall l'aigua són els fons succints d'organisme fotófilos, aigües clares i ben il·luminades amb els seus habitants característics: salpes, donzelles, molls de roca en arenes fines, vidriades, cucs espirógrafos i diversos tipus d'aigües.

A més profunditat es perd la coloració i augmenta la foscor, allí habiten altres espècies; algues recobertes d'epífits i peixos com els tres cues o les morenes.

En aigües més succintes apareixen estrelles de mar amb fulls de Posidonia, Ací es troba el bivalve més gran del Mediterrani, la nacra, recoberta per una esponja roja.

La formació vegetal de Posidonia està acompanyada d'una flora i fauna notables. Entre ells *Thalassomas*, castanyoles i salpes.

La salpa, o salema, és un dels pocs peixos que s'alimenten dels fulls de Posidonia o dels seus epífits. Les empremtes dels seus mossos són evidents en els fulls de les praderies freqüentades per esta espècie, que solen reunir-se en grans bancs.

Altres peixos, els signátidos, també esporguen sobre els fulls de la praderia, que de vegades aconseguix una gran altura.

La diversitat d'ambients permet la coexistència d'espècies molt distintes, algues, peixos, esponges, anemones, que seleccionen els enclavaments que més els afavorixen.

L'activitat humana es reflectix davall l'aigua en les restes d'una embarcació. Ací podem veure un detall del ruixó i un banc de peixos, espáridos, que naden al seu voltant.

També és fàcil observar les restes de molls i bigues, en els que naden altres espáridos. En els clavills de les roques el carranc morú o clanca peluda es defén de amb les pinces.

En els buits es refugien els bancs de molls reals; els corals grocs entapissen les parets, junt amb cucs tubícolas filtrants, més molls reals, espáridos i morenes.

Les restes d'embarcacions permeten imaginar la seua vida; este, per l'estructura d'estiba, devia de ser un cerquero o un barco dedicat a la pesca amb nasas. Sobre ell res un sarg real o maltractat, que s'alimenta de les restes afonats.

Entre les restes, apareix una espècie al·lòctona, el burret llistat, que procedix d'aigües de l'Atlàntic i ha colonitzat estos fons de Villaricos, on forma xicotets grups, com ocorre en altres punts dels fons de la Península.

Més profund, més allunyats de les restes humanes, cobren protagonisme altres formes de vida: castanyoles, gorgònies blanques, altres espècies de gorgònies, ceriantos ocults en les grutes i ascidies en un fons arenós, que ens despedixen d'este món tan especial que és el Villaricos submergit.